

Działania Izraela w Strefie Gazy to ludobójstwo Palestyńczyków

12 stycznia 2025

Izrael popełnił i kontynuuje ludobójstwo Palestyńczyków w okupowanej Strefie Gazy – wynika z badań Amnesty International. Raport „Czujesz się jak podczłowiek: izraelskie ludobójstwo Palestyńczyków w Strefie Gazy” szczegółowo analizuje naruszenia popełnione przez Izrael między 7 października 2023 r. a początkiem lipca 2024 r.

Amnesty International wskazuje, w jaki sposób podczas ofensywy wojskowej prowadzonej w następstwie ataków Hamasu z 7 października 2023 r. Izrael doprowadził do bezprecedensowych zniszczeń w Strefie Gazy, czyniąc ją niezdolną do zamieszkania i życia. Działania izraelskiej armii nadal nie spotkały się ze zdecydowaną reakcją społeczności międzynarodowej, pomimo wprost potępiających je stanowisk trybunałów międzynarodowych.

Niektóre z czynów badanych przez Amnesty International, nawet rozpatrywane oddzielnie, stanowią poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego lub praw człowieka. Jednak szerszy obraz działań Izraela – z systemem apartheidu, bezprawną okupacją, rasistowską, odczłowieczającą retoryką i ludobójczymi wypowiedziami wysokich urzędników izraelskich – świadczy o zamiarze ludobójstwa Palestyńczyków.

„Ludobójstwo to nie kolejny zabity człowiek ani kolejne tysiące rannych. Ludobójstwo to klęska ludzkości. To działania podejmowane celowo z myślą o zniszczeniu całego narodu lub jego części. Dehumanizacja prowadząca do zabijania lub poważnego uszkodzenia ciała ludzi tylko ze względu na ich pochodzenie narodowe. Intencjonalne stwarzanie takich warunków życia, które mają doprowadzić do całkowitego lub częściowego

fizycznego wyniszczenia narodu” – mówi Anna Błaszczak-Banasiak, Dyrektorka Amnesty International w Polsce.

Artykuł II „Konwencji ONZ ws. zapobiegania i karania zbrodni ludoobstwa”: „W rozumieniu Konwencji niniejszej ludobójstwem jest którykolwiek z następujących czynów, dokonany w zamiarze zniszczenia w całości lub części grup narodowych, etnicznych, rasowych lub religijnych, jako takich: a) zabójstwo członków grupy, b) spowodowanie poważnego uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia psychicznego członków grupy, c) rozmyślne stworzenie dla członków grupy warunków życia, obliczonych na spowodowanie ich całkowitego lub częściowego zniszczenia fizycznego, d) stosowanie środków, które mają na celu wstrzymanie urodzin w obrębie grupy, e) przymusowe przekazywanie dzieci członków grupy do innej grupy”.

W wyniku brutalnej ofensywy wojskowej do 7 października 2024 r. zginęło ponad 42 tys. Palestyńczyków, w tym ponad 13,3 tys. dzieci, a ponad 97 tys. zostało rannych. Doprowadziły do tego bezpośrednie ataki na ludność cywilną lub umyślne ataki bez rozróżnienia celu, prowadzące do śmierci całych wielopokoleniowych rodzin. Ponadto izraelskie ataki w Strefie Gazy spowodowały bezprecedensowe zniszczenia, które według ekspertów osiągnęły skalę niespotykaną w żadnym innym konflikcie w XXI wieku, zrównując z ziemią całe miasta i niszcząc kluczową infrastrukturę, grunty rolne oraz miejsca kultury i kultu religijnego. Ogromne tereny Strefy Gazy stały się niezdatne do zamieszkania.

Izrael wielokrotnie twierdził, że jego działania w Strefie Gazy są zgodne z prawem i mogą być uzasadnione militarnym celem wyeliminowania Hamasu. Argumentował, że jego wojsko celowało w Hamas i inne grupy zbrojne w całej Strefie Gazy zgodnie z prawem. Twierdził, że bezprecedensowe zniszczenia i odmowa pomocy humanitarnej wynikały z bezprawnych działań przeciwników, takich jak rozłokowanie bojowników wśród ludności cywilnej lub przekierowywanie pomocy humanitarnej. Te argumenty nie znajdują potwierdzenia. Obecność bojowników

Hamasu w pobliżu gęsto zaludnionej okolicy nie zwalnia Izraela z obowiązku podjęcia wszelkich możliwych środków ostrożności w celu oszczędzenia ludności cywilnej i uniknięcia ataków bez rozróżniania celu lub ataków nieproporcjonalnych. Analiza zebranych materiałów wykazała, że Izrael wielokrotnie nie wywiązywał się z tego obowiązku, popełniając liczne zbrodnie w świetle prawa międzynarodowego, których nie można usprawiedliwić działaniami Hamasu. Amnesty International nie znalazło również żadnych dowodów na to, że przekierowanie pomocy humanitarnej przez Hamas może tłumaczyć umyślne blokowanie dostępu do pomocy ratującej życie przez Izrael. Zgodnie z międzynarodowym orzecznictwem, do ludobójstwa dochodzi, gdy sprawca popełnia czyny zabronione z konkretnym zamiarem zniszczenia określonej grupy ludzi – nawet jeśli nie uda mu się tego zamierzenia w pełni zrealizować.

Amnesty International udokumentowało zabójstwa i poważne obrażenia fizyczne i psychiczne dokonywane z zamiarem wyniszczenia Palestyńczyków. Przeprowadziło dochodzenia w sprawie 15 nalotów mających miejsce od 7 października 2023 r. do 20 kwietnia 2024 r., w wyniku których zginęło co najmniej 334 cywilów, w tym 141 dzieci, a setki innych zostało rannych. W jednym z takich ataków 20 kwietnia 2024 r. izraelski nalot zniszczył dom rodziny Abdelal w Rafah, zabijając podczas snu trzy pokolenia Palestyńczyków, w tym 16 dzieci. Amnesty International nie znalazło dowodów na to, że którykolwiek z tych ataków był wymierzony w cel wojskowy.

Izrael narzucił w Strefie Gazy warunki życia, których konsekwencją jest niedożywienie, głód i ryzyko chorób. Rozmyślnie naraził w ten sposób Palestyńczyków na powolną śmierć. Izraelskie wojsko przetrzymywało również setki Palestyńczyków ze Strefy Gazy w odosobnieniu, poddawało ich torturom i innym formom złego traktowania.

Po 7 października 2023 r. Stefa Gazy została całkowicie oblężona przez siły izraelskie, które odcięły dostęp do elektryczności, wody i paliwa. W ciągu dziewięciu miesięcy

analizowanych na potrzeby raportu, Izrael utrudniał dostarczanie do Strefy Gazy towarów ratujących życie oraz pomocy humanitarnej. Brak działań chroniących ludność cywilną ze strony izraelskich władz zaostrzył już istniejący kryzys humanitarny. Skutki były szczególnie dotkliwe dla małych dzieci i kobiet w ciąży lub karmiących piersią, powodując ryzyko długoterminowych konsekwencji dla ich zdrowia.

Poprzez powtarzające się nakazy „ewakuacji” Izrael przesiedlił prawie 1,9 miliona Palestyńczyków, czyli 90% populacji Gazy. Ludność cywilna trafiała do coraz mniejszych, niebezpiecznych lokalizacji, gdzie zmuszana była do funkcjonowania w nieludzkich warunkach, pozbawiana pracy i środków do życia. „Tutaj, w Deir al-Balah, jest apokalipsa... Musisz chronić swoje dzieci przed robactwem, przed upałem, nie ma czystej wody, nie ma toalet, a bombardowania nigdy nie ustają. Czujesz się tu jak podczłowiek” – powiedział Mohammed, który wraz z rodziną uciekł z miasta Gaza do Rafah w marcu 2024 r., a w maju został ponownie wysiedlony. Władze Izraela nie wydały także zgody na powrót wysiedlonych osób do domów w północnej Gazie ani na tymczasowe przeniesienie się do innych części Okupowanego Terytorium Palestyny lub Izraela. To kolejny przykład złamania prawa międzynarodowego.

„Nasze badania ujawniają, że przez wiele miesięcy Izrael upierał się przy popełnianiu ludobójczych aktów, w pełni świadomy nieodwracalnych szkód, jakie wyrządzał Palestyńczykom w Strefie Gazy. Kontynuował swoje działania wbrew niezliczonym ostrzeżeniom o katastrofalnej sytuacji humanitarnej oraz prawnie wiążącym decyzjom Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (MTS) nakazującym mu podjęcie natychmiastowych kroków w celu umożliwienia pomocy humanitarnej cywilom w Strefie Gazy” – wskazuje Agnès Callamard, Sekretarz Generalna Amnesty International.

Amnesty International wzywa Biuro Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) do pilnego rozważenia dodania ludobójstwa do listy badanych zbrodni, a wszystkie państwa do

wykorzystania wszelkich środków prawnych w celu postawienia sprawców przed wymiarem sprawiedliwości. Organizacja wzywa również Radę Bezpieczeństwa ONZ do nałożenia ukierunkowanych sankcji na urzędników Izraela i Hamasu najbardziej zaangażowanych w zbrodnie w świetle prawa międzynarodowego. Amnesty International apeluje także o bezwarunkowe uwolnienie wszystkich cywilnych zakładników oraz o pociągnięcie do odpowiedzialności Hamasu i innych palestyńskich grup zbrojnych odpowiedzialnych za zbrodnie popełnione 7 października.

„Wstrząsająca, haniebna porażka społeczności międzynarodowej, która przez ponad rok nie naciskała na Izrael, by zakończył swoje okrucieństwa w Strefie Gazy, najpierw opóźniając wezwania do zawieszenia broni, a następnie kontynuując transfery broni, jest i pozostanie plamą na naszym zbiorowym sumieniu” – powiedziała Agnès Callamard.

Ustalenia Amnesty International mają być sygnałem ostrzegawczym dla społeczności międzynarodowej – wszystkie państwa mające wpływ na Izrael muszą podjąć natychmiastowe działania, aby położyć kres okrucieństwom wobec Palestyńczyków w Strefie Gazy. Kraje, które nadal przekazują broń Izraelowi (w szczególności kluczowi dostawcy, tacy jak USA i Niemcy, ale także inne państwa członkowskie UE), naruszają swój obowiązek zapobiegania ludobójstwu. Oznacza to, że mogą zostać uznane za współwinne ludobójstwa.

Przygotowując raport, Amnesty International przeprowadziło wywiady (z 212 osobami, w tym żołnierzami, palestyńskimi ofiarami i świadkami, lokalnymi władzami oraz pracownikami służby zdrowia w Strefie Gazy), badania terenowe, analizę dowodów (wizualnych i cyfrowych, w tym zdjęć satelitarnych) oraz analizę oświadczeń izraelskich urzędników (102 oświadczenia wydane przez urzędników rządowych i wojskowych, w których wzywali do m.in. aktów ludobójstwa lub je usprawiedliwiali). Organizacja przeanalizowała również ogólny schemat postępowania Izraela w Strefie Gazy oraz uwzględniła kontekst izraelskiego systemu apartheidu, niehumanitarnej blokady

Strefy Gazy i bezprawnej 57-letniej okupacji wojskowej terytorium Palestyny. Amnesty International wielokrotnie dzieliło się swoimi ustaleniami z władzami Izraela, ale do momentu publikacji nie otrzymało z ich strony merytorycznej odpowiedzi.

Źródło: [Amnesty.org.pl](https://www.amnesty.org.pl)